

פ:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

וכן אם הוא איש חסיד
 דאורייתא ודאורייתא
 בריבית. וכן הנהגה.
 וכן
 א' ברבא ואלא לאו
 כ"י א"ר האומי' לחזקו
 משוך בהמה ו' וקני כלים
 שעליה מהו אמר
 א"ר אמר לך קני בדמה
 וקני כלים שעליה מי
 קני כלים במשיכה בדמה
 אמאי קני מלכות אלא
 ואסיק והלכת כמפתח
 וקני ספינה כמפתח
 בחכמה קאם בעל הספינה
 ודסתי נתיב ינאה ואסי
 וקני רוססו לך. ואסיק
 ור' אשי וריבית באשה
 מלכות וריבית חזק לך
 כעל גיטא אמר קלח
 נתיבתי שמי עממל מלכות
 נתיבתי ינאה ודתי סמנא
 חות' לך כוליה לאו חצר
 מלכות עמו וכן הלכת.
 ירושלמי אמר ר' הונא
 ב"ש בער [תני] חמן
 ודתי וריבית וכתב על
 גביה חתא ושמי מנהינן
 ותי אורייתא לא
 עבדי והנהגה והמשי

שלי וזה אמר לו שיש
הן עבדו וזה חבילתי
וא צריכה נט משנתן
משיחתי את שנתן
ורשתי משחתי את האה
ובחבתי משיחתי
עשיתי: **מִשְׁחָא מְחִי**
רוכב על גבי כדמה וכו'
החם כפא פדא
שילקט אה פארזאן
הרי לו ואליש מלתי עני
אמר לו וכו' ואיזה יתמה
חלוקת משחתי משחתי
מלתי מני עני
מחלוקת דהא מפאריה וכל
מני חל צללה.
אמר דהא המצאה ואמר
לחבירי תנה לי וטלה ואמר
אני וכו' וזה וזה
לעצמי אה אה
מחלוקת מני עני

(א) וזה לומר א' אשתי וזה
עבדי חו חילתי לריבה גט
וסי' ויעי' בקדושין כ"ה ע"ב
ובפרש"י שם וי"ל.

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

וְכֵן בְּהִמָּה זֹו וְקָנִי בָלִים שְׁעִיזָה ב'ו'. מִצְוֵיָה לִיה מִיּוֹן
דְּמִשְׁכֵּת הַדְּהֵמָה שְׁהוֹלֵת מִעֲמָה לֹא שִׁיכָה כְּלָלִים לֹא
הַכְּלָלִים אֲבָל אִם אָמַר מִשּׁוּךְ קוֹפֶה וְקָנִי כְּלָלִים שְׁמֻכֹּה פִּשְׁטֹה
דְּקָנִי וְאִם תִּאֲמַר תִּפְשֹׁט מִצְרִיכָה דְּהַמּוּכָר אֶת הַסְּפִינָה (ב'ג)

*ואי רשות הרבים הוא קני ואי אשה הוא הוא קני בעי' ר' אלעזר ברהמ' זו לקנות כלים מי אמר ליה קני אלא כלים שעליה מהו מי לאקנוי' כלים 'או לא קני ברהמ' וקני כלים מהלכת היא וחצר מהו כשעמדה והא' כל' עומד ויושב לא קנה' ליה רב פפא ורב הורא לרבא אל מהלכת הדי' דגים ונפלו לתוך הים מהלכת היא ולא קני נייחא ומיא הוא דקא

כלי דתומי משמע שם היה ככליו
מוכר לא היה קונה חף על פי
ידין ואחר ניתו דהיינו משיכה
לחן פשיטא קן דהיינו קופה
קני כלים שצבורה לך אלא הם
משום דלא אמר ליה קני ואינו
שקנה אלא במשיכה פירות
ועוד מצינו למימר דהם משמע
שלא פסק עד אחר המשיכה
לא קניא במשיכה וא"ת אמאי
משוך בהמה זו ולא נקט קני אי
הם דנקי פשיטא ליה דקני מטעם
הא"ע שם פשוט מהלכת א"כ במשוך
הוא מפקחא ליה כיון שהצילה
רי היא כאלו היא שלו עד לאחר
הקני ויקנה מטעם חצר ר"ל
ח"ל משוך לא השאילו לו בהמה
הכלים מטעם חצר אלא
בית בהמה אי נמי אי היו
בהמה וכלים והוא מהדר ליה
לא היה יכול לדע מזה
משיכה בהמה יקנה הכלים כי
מטעם חצר קני ונפשוהו ולכן
אצטרי ליה במשוך:

[illegible]

73
בה אלתא לא קנה חבירו: אי אמתא בשלמא מעני לעני
ייה אלא היכא דהגביה לדעת שניהם כגון שנים שהגבירו מל
יה לטעמא משום מגו דזכי בהגבהה וו לנפשיה זכי נמי לתב

ואי רשום הרבים הוא קני. בעיר דרך לרכוב שם ולא להנהיג
 פן יפסקו עובדי דרכים בניו לבין בהממו: ואי אדם חשוב הוא.
 אין דרכו להנהיג בהמה ברגליו ודרך כבוד לרכוב עליה אף
 בסמטה שאין בני אדם שם וכן אשה שאין בה כח לאחוז בהמה

פן חיתקת הימנה: ואי איניש וילא
 הוה קניא ואי איניש וילא
 האומר לחבירו משוך
 שעליה מהו ילקנות
 משוך בהמה זו וקני
 והנייא משיכה דבהמה
 ואמר רבא אי אמר ליה
 מי קני כלים יחצר
 באת קנה וכי תימא
 שאלו מוחל קנה
 הלכתא בכפותא אמרו
 אבא ברין דרב יהושע
 מוחל בספינה וקפצו
 פינה הכי נמי דחצר
 אמר ליה יספינה מינא
 ממטו לה א"ל רבינא
 היתה מוללת ברשות
 לתוך חיקה או לתוך
 מגרשה א"ל יקלתה
 קא מסגיא מתותה:

ורבנה וקטיף וטו וסבבהה תחשיב
עמדה ולא הלכה וקטן כלים משמרה
דקנה לו תלמי: **לא שאלו מחבר לה**
קנה כו'. כלומר כיון דרשאי היא
לינן לא דומיא דחצר היא ואין קונה
במדות חצר: **והלכסא.** היא דפשיטא
ליה דמי אמר ליה קני בהמה וקני כלים
קני: **בכסותא.** היא דפשיטא ליה
(ב) דדומיא דחצר הוא קני. וכל היכא
דאמרין בבמרה ואומר רבא כל
שאלו מחבר לא קני כו' מהשא אחר
ליה: **קלסא.** כל שעל רכשה שנתנה
בה כלי מלמטהה וטויו שלה: **הי' בלא**
הוי גיטא. והאין מנן במס' גיטין
(דף ע"ב.) זרק לה גיטה לתוך חיקה וא'
לתוך קלתה הרי זו מגורשת:
מתני' לא אמר כלום. דלפילו
אמר' המגביה מילא לחבירו לא קני
חבירו כיון דיהבה ליה קנייה ממה
נפשו אי קנייה קמא דלא מתכוין
להקנות לחבירו הא יהבה מיהליה
במחנה ואי לא קנייה קמא משום
דלא קני מתכוין להקנות היא ליה
מתניתין

הפקר עד דמטא לידיה דהאי וקציה האי צמחי דעקרה מדיה
דקמא לש קציה: **גב' מי שניקט את הפסא**. ארס צעמא
שאר צעל שדה דאי צבעל שדה לא אמר ר' חזיננא וזה לדיכא
ליתמר מזה דוזי לנפשיה דאפילו הוא עני מחוהר הוא שלא ללקט
פאה תסרה שלו דלחרב בשמיטת חולין (דף קלא:) לא חלקט
לעניו להויר עני על שלו: **מעשיר לעני**. שעשיר הוא שליטה
לצורך העני: **מגו דוזי לנפשיה**. דאי בעי הוה וזי לנפשיה אעני
הגביה לעמלו: **דמגו**. מעני לעני: **וליתא מר דאפילו מעני**
לעני. לאחר רבן דלא וזה לא: **דא מילא הכל עניים אלה**.
כלומר הכל כשרים לזכות בה כעניים צפאה: **וסנן**. המגביה
מילא חבירו לא קנה חבירו ולא אמרינן מגו דאי הוה בעי הוה
וזי לנפשיה וזי נמי לחבירה כי מגבה לה כולה לש חבירו דחנן
האי רוב כו': **ואמר ר' יצחק**. קס"ד אי רוצה לזכות וזי
עבשי קאמר ומודה הוא שמחילה הגביה לש חבירו וקמי
מתוקסן. דלאחר רבנן לא אמרינן מגו דוזי לנפשיה וזי נמי
אה דלחרב בה לעיל (דף ט.) גבי צומן שהם מחרים חולקים בלא
יה אכל מגו דאי בעי הוה וזי לנפשיה לא אמרינן:
מתניתין

מסורת הש"ס

(א) ביק יב. גיטין כה. עה.
(ב) פלה ס"ד מ"ט גיטין
יא. (ג) וברכות ח. וש"נ.
(ד) לעיל ח. נדרים פח.
(ה) [מזורה יא. ו] [שמות
כב. ו] [ויקרא כב.
ח] רש"י.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מי קני וכו'
פשיטא לך דמדקמי
נהמה: (ב) ד"ה נכפומה
האי וכו' דפשיטא ליה
דבירן דדומיא:

גליון הש"ס

במ' והלכתם בנחמתי
ענין זה פסוק ו' ע"ה
והלכתם דימתי: חסד' ר"ה
ספיקה וכו' דיוסי' ר"ה
רמזת. תמוה לי דל"כ
הנזק עמיה מקרי מהלך
ואחרי מהני נזון גט על
דלש"ה. גם אחרי נזון גט
כיד עבדה חזר מהלך
מלכות. הא היד מיה. לאל
ע"כ דר והנזק חד חזר
לאל דלמרי' נס דיה שפתי
מהלך היינו דלתי' מהלך
מקוניה דכ"מ שפתי
מהלך שר הוא מקוניה
שפתי' חזר דמהלכת
מהקוניה וע"כ:

הגהות הגר"א

[M] גם' קני ואי. רשום קן
על מלת קני ועל הוא"ו
ממלת ואי וי"ב הרא"ש ש"ג
זה אבל הרמב"ם גורס
בגירסא שלט:

מוסף רש"י

וַחֲצוּ מַהֲלָכָה לֹא קִנְיָה.
זֵיתָה קִנְיָה לְעֵשְׂרֵיהּ כֹּהֵן
לָלוּ חֶזֶק הָיָה כְּמַהֲלָכָה
(י"ב ב' ד') דְּכִי חֲמוֹר רָכַן
חֲמוֹר שָׁם חֲמוֹר קִנְיָה וְכֵן
כְּחֶזֶק מַהֲלָכָה חֲמוֹר, דְּשִׁמְיָה
מַקְרֵיב יְיָדֵי מַתְקֵיבָה
לָלוּ יְיָד (י"ג ב' א')
בְּכַסּוּתָהּ. שְׂמִינִי רֵאשִׁית
לְיָד דְּמִי חֲמוֹר (י"ג ב' א')
מִי שְׁלִיקֵת אֶת הַפֶּאֶה.
נָעַל בִּתְּחֵי שְׂמִינִי כִי הָיִיתָ
מִקּוֹם שָׁח לְעִנְיָיִם (י"ג ב')